

III международен куклен фестивал на открито „Дни на куклите“

3^d International Puppet Open Air Festival Puppetry Days

14-21.8.2016, Бургас / Burgas, Bulgaria

Афиш на фестивала
Бременските музиканти. Куклена школа при ДКТ-Бургас.
Принцеса Бум Тряс. ДКТ-Бургас (премиера).
Хензел и Гретел. Театър „Ако“, София.
Пиеро и Коломбина. Театър „Евг. С. Деммени“, Санкт Петербург, Русия.
Принцесата и граховото зърно. Театър „Весел“, Велико Търново.
Две пръчки и три съчки. Театър „Puppet spirit“, Намюр, Белгия.
Конците на музиката. Театър „Antamapantahou marionette“, Атина, Гърция.
Моят свят. Театър „Трио“, Бургас.
Храбрият шивач. Театър „Ариел“, София.
Басни на сенки. Театър за деца – Крагуевац, Сърбия.
Хензел и Гретел. Театър „Ако“, София, България.
Фолклорна магия. ДКТ-Стара Загора, България.

Клоунът и неговите деца. Театър „Ателие 313“, София.
Фолклорна магия. ДКТ-Стара Загора.
Парад на хвърчилата.

Кукл
Форм

Дни на куклите – празник на открито

Михаил Байков

За трета поредна година ДКТ-Бургас проведе своя фестивал „Дни на куклите“. Между 14 и 21 август 2016 г. сцена „Охлува“ в Морската градина се превърна в притегателен център за много хора, които обичат театъра и изкуството на куклата. И тази година театърът не изневери на себе си и представи на открито някои от най-интересните постановки от България и чужбина. Новото този път беше програмирането на фестивала, който включваше по три постановки всяка вечер вместо познатите две в предишните издания. Така на всеки час, от 7 до 9 вечерта, жителите и гости на Бургас се събираха под открито небе, за да гледат театър свободно – една от привилегииите на този фестивал.

Отново в духа на традицията на фестивала и тази година домакините откриха „Дни на куклите“ с представление от техния репертоар, и както миналата година, и сега – с премиера. „Принцеса Бум Тряс“ е една от поредните интересни драматургични работи на Здрава Каменова, която надскача познатите архетипни образи на принцесата от приказките, за да ни срещне с една различна, провокираща и много дива принцеса. Бум Тряс

(Ася Симеонова) е принцеса-авантюрист. Тя кара тротинетка, готова е да се сбие и хич не се страхува да казва на своите женихи право в очите онова, което мисли за тях. Да организира неочаквано лудешката история се захваща Ивет Лазарова, за която това съвсем не е първа режисьорска работа. Тя успява да разкаже интересно и най-вече динамично приказката, която сякаш е по-близка на този век на еманципираните млади хора и заедно с това да увлече в разказа си детската публика, традиционно насядала най-отпред, на една ръка разстояние от актьорите. Спектакълът разчита много на куклите, а тук прекрасна работа е свършила Наталия Гочева. Нейните костюми-кукли, както и решенията ѝ за крокодила и кандидат-младоженците, са сред най-интересните хрумки в спектакъла – добре овладяни от своите артисти.

В програмата участие взе и Театър „Весел“ с „Принцесата и граховото зърно“ на Андерсен. В спектакъла на режисьора Тодор Вълков е интересна сценографията и куклите на Емилияна Тотева. Решени като грахови шушулки, бащата и майката на принца, са готови на всичко, за да

изпитат истинността на всички девойки, които считат, че са достойни за кралски особи. Докато готвят грахова супичка, поливат лехите с грах и си говорят за... грах, в дома им ненадейно влиза бъдещата принцеса, която преминава през всички тежки изпитания – спи вечер след вечер върху граховото зърно, което ѝ убива, отговоря на редица въпроси и търпи тежкия нрав на своите домакини. Все пак Елка Баланова и Веселин Василев успяват да разкажат тази Андерсенова приказка като старинна италианска опера-буфа, изигравайки всички роли върху сценографския модул, който разтваряйки и затваряйки врати, приема формата ту на кралство, ту на спалня в дворец.

Талантът на Георги Спасов се оказва централен за програмата на III международен куклен фестивал на открито. В нея той участва с две представления на два различни театъра: „Храбрият шивач“ на Театър „Ариел“ и „Клоунът и неговите деца“ на Театър „Ателие 313“. В постановката по Братя Грим, Рубен Гарабедян успява да разкаже класическата история на храбрия шивач, който станал цар по един много увлекателен начин, а Георги Спасов добавя нужната доза хумор и изобретателност, които той умее по своя си неповторим начин. В крайна сметка това, което се получава е силно комично представление, в което актьорът манипулира своите кукли, но заедно с това участва и в жив план, появявайки се да коментира онова, което фабулата представя. Малкият зрител реагира на всеки гег и се забавлява откровено както с нескопосаните великани, така и с хитрия, но храбър шивач.

В другата постановка (по идея на Жени Пашова и Петър Пашов) Георги Спасов играе ролята на Клоуна. Тук той действително е човекът-оркестър, защото влиза едновременно в десетки роли, които коментира, играе, общувайки с публиката, със себе си и разбира се със своите кукли. Интересно е, че всяка една от петрушките, с които актьорът ни запознава, има своя характеристика на движение, говор, поведение пред публиката, които Георги Спасов не просто е усвоил до съвършенство, а наистина е припознал като свои деца. Затова и когато играе се усеща онова грижовно, бащино чувство, с което подхожда към всеки един от персонажите. Несъмнено един от спектаклите-шедьоври на актьорското изкуство.

Съвсем в техен стил, както навсякъде, където я представят, „Фолклорна магия“ на ДКТ-Стара Загора покори и бургаската сцена. Спектакъла на Боньо Лунгов пресъздава незабравими герои, използвайки автентични предмети от българския бит, с които актьорите импровизират пред нас. Фантазия, ритъм, енергия – това са трите думи, които най-близко описват онова, което виждаме в този невербален спектакъл. И все пак има представления, за които колкото и да гово-

рим е по-добре просто да ги видим и преживеем на живо. Това е едно от тях.

В тъй наречената международна програма тази година попадат четири спектакъла: „Две пръчки и три съчки“ на театър „Puppet spirit“ – Белгия, който би могъл да мине и за български, тъй като авторският спектакъл на Христина Василева беше представен изцяло на български; „Пиеро и Коломбина“ на Санктпетербургския държавен театър на марионетките „Евг. С. Деммени“, „Басни на сенки“ на сръбския Театър за деца в Крагуевац и големият шедьовър на тазгодишното издание – „Конците на музиката“ на Театър „Antamapantahou“ от Атина, Гърция. Ще се спра на последните два.

„Басни на сенки“ е в известна степен авторски спектакъл на Бисерка Колевска тъй като е по нейна идея и режисура. Разбира се куклите и сценографската среда на Свила Величкова са лесно разпознаваеми, но тук историите са тези, които впечатляват. Стъпил върху основни басни от Лафонтен, спектакъла прави истински театър на сенките, в който пред нас се сглобяват образите на лъва, лисицата, слона и редица други образи-персонажи от емблематичните истории-алегории. Много важна роля в това представление има и светлината, която осветява екрана във всички възможни цветове. Така мултимедия и образ вървят паралелно зад и пред екрана, за да предизвикат смях и вълнения у публиката, която разпознава съевременно и някоя и друга дума от сръбския език.

Несъмнено едно от най-силните театрални преживявания (и не само според мен) предизвиква гръцкия спектакъл „Конците на музиката“. Елени Панагиоту и Николас Томпрос са двама перфектни кукловоди, усвоили до съвършенство своите кукли. В този малък спектакъл-концерт те представят няколко кукли-музиканти, всяка със свой стил, темперамент и собствено сценично поведение, което актьорите много фино и умело пресъздават на сцената. Две от тях няма как да забравя. Едната е на циганката, която пя ромския химн „Gelem, Gelem“ и танцува прелестно. Жестовите на куклата – едри и категорични, пресъздадоха съвсем точно – в чупките в ханша, в играта с бюста – циганската душевност, която пък съвсем по балкански импонира на всички, някои от които дошли да го гледат дори за втори път. Другата кукла беше марионетка – денс танцьорка, която с кръшни танци и типичното за този жанр оскъдно облекло, с характерния колан с пендари и монети, изигра, аплодирана от публиката, всяко едно движение, всяка една чупка под ритъм, даван от друга кукла, която свири на малка тарамбука. В крайна сметка, силната и вълнуваща амалгама от музика, танц и добрата актьорска работа с куклите не остави равнодушни нито малките, нито техните родители. ■

Отново по традиция, фестивалът се закри с „Парада на хвърчилата“, който изпраща всеки път в небето над Бургас десетки детски мечти и желания, за да се върнат отново след година – вече събднати и готови за нови преживявания на открито под звездите.